

Дай ръжница, вижъ, душице,

Сърдце-то ми колко тъпа!

Язъ мене си не жалѣй,

Зарадъ тебе галъ живѣй.

Цалувни ма, мило наше!

Да оздравятъ мой-тѣ рани.

— =o= —

(Чибъчка юкъ.)

А погледай, и да видишъ красота!

Оле хубосъ! Оле чудо на света!

Изгори ма, умори ма тъзъ мома.

Гледай, гледай какъ постъпва правичка.

Бояждалъ ли си друга таквасъ младичка,

Бѣдолика, черноска, гладичка?

Расперила като павлинъ тъгъ кога;

Яленей са катъ трандафелъ по росъ,

Тѣзи мажи как-щъ да ги понесъ.

И полѣтна, вижъ душице, какъ гори ж

Дай ми волъ да прѣгъръжъ тъзъ спага,

Междъ иеники да принадъжъ, да умръ.

Не ша-остани сълъ на тебе този светъ;

Прѣцавтава и хубосъ-та като цветъ;

Дай ѝ менъ да са радвамъ добръ съмъ младъ.

— =o= —